

யோவேலின் புத்தகமும் லவோதிக் கேயாவின் ஏழாம் நாள் அட்வென்டிஸ்ட் திருச்சபையும் - எண் பத்தொன்பது

Jeff Pippenger
2025-12-25

பதினொன்பது என்ற எண்

யூதா கோத்திரத்தின் சிங்கம் என்பது இயேசுவுக்கான ஒரு நாமமாகும்; அது, கிறிஸ்து தமது தீர்க்கதரிசன வார்த்தையை முத்திரையிட்டு, பின்னர் அதை முத்திரை நீக்குகிற அவருடைய செயலினை வலியுறுத்துகிறது. வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தின் ஐந்தாம் அதிகாரத்தில், தாவீதின் வேர் என்றும் அழைக்கப்படுகிற யூதா கோத்திரத்தின் சிங்கம், அந்தப் புத்தகத்தைத் திறக்க ஜெயங்கொண்டார். தாவீதின் "வேர்" யெசாய் ஆவார்; யெசாயின் வேர் பாரேஸ்; அவனுடைய வேர் யூதா; அவனுடைய வேர் யாக்கோபு; அவனுடைய வேர் ஈசாக்கு; அவனுடைய வேர் ஆபிரகாம். யூதா கோத்திரத்தின் சிங்கத்துடன் தொடர்பாக தாவீதின் அல்லது யெசாயின் வேர் குறிப்பிடப்படும்போது, அது ஆதியும் அந்தமும் ஆகிய ஆல்பாவும் ஓமேகாவும் என்ற தொடக்கமும் முடிவும் எனும் கோட்பாடுகளை வலியுறுத்துகிறது. வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தின் முதலாம் அதிகாரத்தில் இயேசு கிறிஸ்துவின் வெளிப்பாடு முத்திரை நீக்கப்படும்போது, அவருடைய குணாதிசயத்தின் முதன்மைச் சிறப்பியல்பு அவர் ஆல்பாவும் ஓமேகாவும் ஆவார் என்பதே. அவர் யார் என்பதும், காலம் வந்துவிட்டது என்று அவர் நிர்ணயிக்கும் போது, யூதா கோத்திரத்தின் சிங்கம் முத்திரையிட்ட தீர்க்கதரிசனங்களை முத்திரை நீக்குவதற்கு பயன்படும் கோட்பாடும் ஆகும்.

தேவனுடைய தீர்க்கதரிசன வார்த்தை முத்திரை நீக்கப்படுவது, அவர் தம்முடைய சித்தத்தின்படி எழுச்சிகளை உண்டாக்க தம்முடைய வார்த்தையின் வல்லமையைப் பயன்படுத்துவதால், தேவனுடைய மீட்புப் பணியின் ஓர் அங்கமாகும். தானியேலும் வெளிப்படுத்தலும் என்னும் புத்தகங்கள் மேலும் நன்றாகப் புரிந்துகொள்ளப்படும் போது, நம்மிடையில் ஒரு மகத்தான எழுச்சி காணப்படும் என்று சகோதரி வைட் கூறுகிறார். தேவனுடைய தீர்க்கதரிசன வார்த்தையின் ஒளியே, அவருடைய சித்தத்தின்படி எழுச்சியையும் சீர்திருத்தத்தையும் உண்டாக்குகிறது.

சகோதரி வைட், கடைசி நாட்களை நோக்கிப் பார்க்கையில், இறுதி நாட்களில் தேவனுடைய ஜனங்களில் நிகழும் ஒரு மகத்தான சீர்திருத்தத்தைச் சுட்டிக்காட்டுகிறார். பரிசுத்த வரலாற்றிலுள்ள உயிர்ப்புகளும் சீர்திருத்தங்களும் அனைத்தும் தேவனுடைய

வார்த்தையி லி ரு ந்தே உண்டானவை; மேலு ம் அந்தப் பரிசு த்த காலப்பகு தி களில் ஒவ்வொன்று ம், ஞாயி ற்று க்கி ழமைச்சட்டத்தி ற்கு சற்று மு ன் ஆரம்பி க்கு ம் இறு தி யான மகத்தான உயி ர்ப்பையு ம் சீ ர்தி ரு த்தத்தையு ம் சு ட்டி க்காட்டி ன். அந்த உயி ர்ப்பு கள் தேவனு டைய வார்த்தையி ன் மு த்தி ரைத்தி ற்ப்பி னால் உண்டாகி ன்றன. ஏழு இடி மு ழக்கங்கள் மு த்தி ரையி டப்பட்டி ரு ந்தன; அது போலவே பன்னிரண்டாம் அதி காரத்தி ல் தானியேலி ன் பு த்தகமு ம் மு த்தி ரையி டப்பட்டி ரு ந்தது .

1260 என்ற சின்னத்துடன் தொடர்புடைய சிதறடிக்கப்படும் ஒரு காலத்தின் தீர்க்கதரிசனப் பண்புகளை நாம் பயன்படுத்திப் பார்க்கும்போது, வெளிப்படுத்தின விசேஷம் பதினொன்றாம் அதிகாரத்தில், மோசேயும் எலியாவும் மூன்றரை நாட்கள் தெருவில் இறந்தவர்களாகக் கிடக்கிறார்கள் என்பதை காண்கிறோம். பதினெட்டாம் வசனத்திற்குள், தேவனுடைய கோபத்தின் காலம் வந்து சேர்ந்திருக்கிறது. மோசேயும் எலியாவும் மனிதரின் கிருபைக்காலம் முடிவடைவதற்கு முன்பாகிய தேவனுடைய ஜனங்களை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றனர். இயேசு சிலுவையில் அறையப்பட்ட இடமான சோதோமும் எகிப்தும் எனப்படும் தெருக்களில், அவர்கள் 1260 அடையாள நாட்கள் சிதறடிக்கப்பட்டவர்களாயிருக்கிறார்கள்.

மூன்றாம் வசனத்திலிருந்து ஏழாம் வசனம் வரை, அவர்கள் தெருவில் கொல்லப்படுகிற இடம் வரையில், மோசேயும் எலியாவும் தங்களுடைய சாட்சியை வழங்க அதிகாரப்படுத்தப்பட்டார்கள். இரண்டாம் வசனத்தில் யோவான் ஆலயத்தை அளந்து முடித்தான்; பின்னர் மோசேயும் எலியாவும் இரட்டுடை அணிந்தவர்களாகத் தங்களுடைய சாட்சியை வழங்க அதிகாரப்படுத்தப்பட்டார்கள். எலியாவினதும் மோசேயினதும் செய்தி 1844-இல் பிலடெல்பிய மில்லரைட் அட்வென்டிசத்திற்கு வழங்கப்பட்டது; மேலும் 1863-க்குள், தலைமுறைதோறும் மரபாகக் கையளிக்கப்படும் பழக்கவழக்கங்களினாலும் சம்பிரதாயங்களினாலும் அவர்களின் சத்தங்கள் புதைக்கப்பட்டன. 1863 முதல் மேலும் மேலும் அதிகரித்த இருளின் ஒரு அடையாளமாகிய "இரட்டுடை" அணிந்தவர்களாய், அவர்கள் மூன்றரை ஆண்டுகள் தங்களுடைய சாட்சியை வழங்க அதிகாரப்படுத்தப்பட்டார்கள்.

மு தல் மற்றும் ம் இரண்டாம் தூ தர்களின் நிகழ்வு களைச் சி த்தரிப்பவையாக ஏழு இடி மு ழக்கங்கள் உள்ளன என்ற சகோதரி வைட்டி ன் வரையறையை, "வரி மேல் வரி" என்ற மு றையி ல் நாம் பொரு ந்தப்பண்ணு ம்போது , ஒரு தூ தன் ஒரு செய்தி யு டன் இறங்கி வரு வதால் தொடங்கு ம் ஒரு வரலாற்றை நாம் அமைக்கி றோம்; ஆனால், "வரி மேல் வரி" என்ற மு றையி ல், அந்தத் தூ தன் மு தல் தூ தனு ம் இரண்டாம் தூ தனு ம் ஆவான். ஒரு வன் 1840 ஆக 11 அன்று தன் ஒரு காலையை நிலத்தி ன் மேல் வைத்தான், இன்னொரு காலையை சமு த்தி ரத்தி ன் மேல் வைத்தான்; மற்றொரு வன் 1844 ஏப்ரல் 19

ஆம் தேதி யி லான ஏமாற்றத்தி ன் வேளையி ல் வந்தான்.

ஒவ்வொரு இணை வரலாற்றிலும் அடுத்த வழிக்குறி தேவனுடைய கரமாகும்; அது ஹபக்கூக்கின் பலகைகளுடன் தொடர்புடையதாகும். முதல் தூதனோடு 1843 ஆம் ஆண்டின் அட்டவணை உருவாக்கப்பட்டது; ஆனால் அதிலுள்ள சில எண்களில் ஒரு தவறு இருந்தது. இரண்டாம் தூதனோடு, தேவனுடைய கரம் ஹபக்கூக்கின் பலகைகளின் ஒரு வழிக்குறியாகும்; அவர் அந்தத் தவறிலிருந்து தமது கரத்தை விலக்கிக்கொண்டபோது அது பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்பட்டது. அவர் தமது கரத்தை விலக்கிக்கொண்டபோது, 1844 அக்டோபர் 22 ஆம் தேதியிலான ஏமாற்றத்திற்கு முன்பாகவே, எக்செட்டர் முகாம் கூட்டத்தில் அதன் உச்சநிலையை அடையும் வரை அந்தச் செய்தி படிப்படியாக வளர்ச்சியடைந்தது.

அந்த இரண்டு கோடுகள் உலகளாவிய ஒரு செய்தியை அடையாளப்படுத்துகின்றன; ஏனெனில் வந்து சேரும் தூதன் ஒரு பாதத்தை நிலத்தின்மேலும் மற்றொரு பாதத்தை சமுத்திரத்தின்மேலும் வைக்கிறான்; இதுவே உலகளாவிய ஒரு செய்தியைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது என்று தெய்வீக உந்துதல் நமக்குத் தெரிவிக்கிறது. அந்தத் தூதன், பத்து கன்னியரின் உவமையில் தாமதக் காலத்தின் தொடக்கத்தையும் அடையாளப்படுத்துகிறான். இந்த முதல் வழிக்குறியில், தேவனுடைய கரம் ஒரு பொய்யை உண்டாக்குவதையும் நாம் காண்கிறோம். ஏப்ரல் 19, 1844 அன்று, தீர்க்கதரிசனரீதியாக தரிசனம் பொய்த்ததாகத் தோன்றியது; ஆனால் பொறுமையுடையவர்கள் காத்திருந்தார்கள்; தரிசனம் தாமதித்தபோதிலும், அது பொய்யாகவில்லை. ஆனால் நாம் கட்டியெழுப்பிக் கொண்டிருக்கும் இந்த வரிசை ஆரம்பிக்கும்போது, முதல் ஏமாற்றத்தின் பொய், முதல் வழிக்குறியின் ஒரு பண்பாகக் குறிக்கப்படுகிறது.

அப்பொழு து தேவனு டைய கரத்தி ன் வழி க்கு றி யு ம் ஆபகூ க்கி ன் பலகைகளு ம், தேவன் ஒரு தவறை மூ டி மறைத்து , பி ன்னர் அந்தத் தவறி லி ரு ந்து தம்மு டைய கரத்தை அகற்று வதைக் காட்டு கி ன்றன. மி ல்லெரைட் வரலாற்றி ல், 1842 ஆம் ஆண்டி ன் மே மாதத்தி ல், அட்டவணை அச்சி டப்பட்டபோது , அந்தத் தவறு தேவனால் அனு மதி க்கப்பட்டது ; பி ன் 1843 ஆம் ஆண்டு மு டி வு ற்றபோது , அந்தத் தவறு வெளிப்படு த்தப்பட்டது ஆனால் எண்ணிக்கைகளிலி ரு ந்த அந்தத் தவறி லி ரு ந்து ஆண்டவர் தம்மு டைய கரத்தை அகற்றி யது அதற்கு ப் பி ரகு சி ல காலம் கடந்த பி ன்னரே ஆகு ம். அந்தத் தவறு 1842 ஆம் ஆண்டி ன் மே மாதம் மு தல் மு தல் ஏமாற்றத்தி ற்கு ப் பி ன்னான எங்கோ ஒரு காலப்பகு தி வரை இரு ந்தது . மு தல் தூ தனு டைய வரலாற்றி ல், தேவனு டைய கரமு ம் ஆபகூ க்கி ன் பலகைகளு ம் 1842 ஆம் ஆண்டி ன் மே மாதத்தி ல்கு றி க்கப்படு கி ன்றன; ஆனால் இரண்டாம் தூ தனு டைய வரலாற்றி ல், அவரு டைய கரத்தை அகற்று தல் மு தல் ஏமாற்றத்தி ற்கு ச் சற்று ப் பி ன்னரே நிகழ்ந்ததாக

இரு க்கு ம்.

இது "கை" என்னும் வழிக்குறியை ஒரு தீர்க்கதரிசனக் காலப்பகுதியாக அடையாளப்படுத்துகிறது. அது, அவருடைய கை ஒரு தவறை மூடுவதால் தொடங்கி, பின்னர் அந்தத் தவறிலிருந்து அவருடைய கை அகற்றப்படுவதால் முடியும் ஒரு காலப்பகுதியாகும். அவருடைய கை மூடி பின்னர் வெளிப்படுத்தும் இந்தக் காலப்பகுதி, யூதா கோத்திரத்தின் சிங்கம் தீர்க்கதரிசன ஒளியை முத்திரையிட்டு பின்னர் முத்திரைநீக்கும் அவருடைய செயலின் ஓர் விளக்கமாகும். அவர் சத்தியத்தை மூடினார்; பின்னர் அதே சத்தியத்தையே வெளிப்படுத்தினார்—ஆரம்ப ஒளிக்குப் புறம்பாக இல்லாத, வேறுபட்ட ஒளியில். மில்லரைட் நடுராத்திரி முழக்கத்தின் உயிர்ப்பையும் சீர்திருத்தத்தையும் உண்டாக்குவதற்காகவே அவர் இதைச் செய்தார்.

தேவதூதரின் வருகையுடன் தொடங்கிய தாமதக் காலம், அவர் தமது கையை அகற்றியபோது முடிவுற்றது; இதனால் தீர்க்கதரிசன ஒளி முத்திரை நீக்கப்பட்டு வெளிப்பட்டது. அதுவே "ஏழாம்-மாத இயக்கத்தை" ஆரம்பித்தது; அது எக்செட்டர் முகாம் கூட்டத்தில் நள்ளிரவுக் கூக்குரல் செய்திக்குத் தலைமைத்தாங்கி, அங்கு அந்தச் செய்தி பெரு அலைபோல் விரிந்து, மகா ஏமாற்றத்தின் போது ஏற்பட்ட அடைக்கப்பட்ட வாசல் வரை தொடர்ந்து சென்றது. அவருடைய வார்த்தை முத்திரை நீக்கப்பட்டதன் மூலம் வெளிப்பட்ட தேவனுடைய வல்லமையின் வெளிப்பாடு, இடைவிடாமல் உயர்ந்து சென்ற ஒரு எழுச்சியையும் சீர்திருத்தத்தையும் உண்டாக்கியது.

1863 ஆம் ஆண்டில், லவோதிகேய மில்லரைட் இயக்கத்துக்கு யோர்தானைக் கடந்து செல்லத் தடை விதிக்கப்பட்டது; மேலும், எலியாவையும் மோசேயையும் கல்லெறிந்து கொன்றதற்காக அவர்கள் வனாந்தரத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்டனர். வில்லியம் மில்லரின் செய்தி எலியாவின் செய்தியாக இருந்தது; மில்லரின் அடிப்படைச் செய்தி மோசேயின் "ஏழு காலங்கள்" என்பதேயாயிருந்தது. "ஏழு காலங்கள்" என்பதை நிராகரிப்பது மோசேயைக் கொல்லுதலாயிருந்தது; மில்லர் முன்வைத்த அடிப்படைச் சத்தியத்தை நிராகரிப்பது எலியாவைக் கொல்லுதலாயிருந்தது. 1863 இல் தூதனும் செய்தியும் தெருவிலே கொல்லப்பட்டன; அந்நேரத்திலிருந்து, அவர்களைத் தேடி அறிய ஒரே வழி, எரேமியாவின் பழைய பாதைகளில் அவர்களுடைய கல்லறைகளைத் தேடுவதுதான். அவர்கள் தெருவிலே சடலங்களாயிருந்தனர்—அதாவது, அவர்கள் உயிர்த்தெழும் வரையிலும். "ஏழு இடிகளின் எதிர்கால நிகழ்வுகள்" "அவற்றின் வரிசைப்படி வெளிப்படுத்தப்படும்" போது—ஒரு இலட்சத்து நாற்பத்திநாலாயிரம் பேரின் வரலாற்றில் மீண்டும் நிகழ்த்தப்படும் போது—அவர்கள் உயிர்த்தெழுகின்றனர்.

மு தல் தூ தனின் வரலாறு இரண்டாம் தூ தனின் வரலாற்றி ன் மேலாகப் பொரு த்தப்படு ம்போது , தீ ர்க்கதரிசன அமைப்பு , கி றி ஸ்து வி ன் கரத்

பின்பற்று வதற்கான ஒரு குறிப்பு -முனையை உருவாக்குகிறது; அந்நொடிராத்திரிகுக்குரலின்பாதையின்மேல்விளக்காக இருக்கிறது. நடுராத்திரிகுக்குரலின்ஆரம்பஒளிஅந்தப்பாதையை ஒளிரச்செய்கிறது. மேலும், அந்தப்பாதையிலேமேலேசெல்லவழி நடத்துவது அவருடைய "மகிமையுள்ளவலதுபுயத்தின்" ஒளியே ஆகும்.

"நான் ஒளியால் சூழப்பட்டிருக்கிறேன் போலவும், பூமியிலிருந்து மேலும் மேலும் உயர்ந்து கொண்டிருக்கிறேன் போலவும் தோன்றியது. உலகத்தில் அட்வென்ட் மக்களைத் தேடி நோக்குவதற்காக நான் திரும்பினேன்; ஆனால் அவர்களை கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. அப்போது ஒரு சத்தம் எனக்குச், 'மறுபடியும் பார்; இன்னும் சிறிது உயரமாக நோக்கு' என்று கூறியது. அதைக் கேட்டு, நான் என் கண்களை உயர்த்தினேன்; அப்பொழுது உலகத்திற்கும் மிகவும் மேல் உயர்த்தப்பட்டிருந்த ஒரு நேரானவும் நெருக்கமானவும் பாதையைப் பார்த்தேன். அந்தப் பாதையில், பாதையின் தூரமான இறுதியில் இருந்த நகரத்தை நோக்கி அட்வென்ட் மக்கள் பயணம் செய்து கொண்டிருந்தார்கள். பாதையின் ஆரம்பத்தில், அவர்களுக்குப் பின்னால் ஒரு பிரகாசமான ஒளி நிலைநிறுத்தப்பட்டிருந்தது; அது 'நடுநிசி முழக்கம்' என்று ஒரு தூதன் எனக்குச் சொன்னான். இந்த ஒளி பாதை முழுவதும் பிரகாசித்து, அவர்கள் தடுக்கி விழாதபடிக்கு அவர்களின் கால்களுக்கு வெளிச்சம் கொடுத்தது."

"தமக்கு நேராக முன்பாக இருந்து, அவர்களை நகரத்திற்குள் நடத்திச் சென்ற இயேசுவின்மேல் அவர்கள் தங்கள் கண்களை நிலைநிறுத்தியிருந்தால், அவர்கள் பாதுகாப்பாயிருந்தார்கள். ஆனால் விரைவில் சிலர் சோர்வடைந்து, அந்த நகரம் மிகத் தொலைவில் இருப்பதாகவும், அதற்குள் தாங்கள் இதற்குமுன்பே நுழைந்திருக்க வேண்டும் என்று எதிர்பார்த்ததாகவும் கூறினர். அப்போது இயேசு தமது மகிமைமிக்க வலது புயத்தை உயர்த்தி அவர்களைத் தைரியப்படுத்துவார்; அவருடைய புயத்திலிருந்து ஒரு ஒளி புறப்பட்டு, அதுவே அட்வெண்ட் கூட்டத்தின் மேல் அலைந்தது; அவர்கள் 'அல்லேலூயா!' என்று முழங்கினர். மற்றவர்கள் அவிவேகமாகத் தங்களுக்குப் பின்னிருந்த ஒளியை மறுத்து, இத்தனைத் தூரம் தங்களை நடத்தி வந்தது தேவன் அல்ல என்று கூறினர். அவர்களுக்குப் பின்னிருந்த ஒளி அணைந்துபோயிற்று; அதனால் அவர்களின் பாதங்கள் முற்றிலும் இருளில் விடப்பட்டன; அவர்கள் இடறி, இலக்கின்மேலிருந்த பார்வையையும் இயேசுவின்மேலிருந்த பார்வையையும் இழந்து, பாதையிலிருந்து கீழே, கீழிருந்த இருளும் துன்மார்க்கமும் நிறைந்த உலகத்திற்குள் விழுந்தார்கள்." Christian Experience and Teachings of Ellen G. White, 57.

கிறிஸ்து தம்முடைய மகிமையான புயத்தை உயர்த்தும்போது, தம்முடைய ஜனங்களை வழி நடத்துத் தமது செயலின் அடையாளமாகத் தமது "கையை" பயன்படுத்துகிறார். 1840 ஆகஸ்ட் 11 அன்று இறங்கிய முதல் தாதனுடன் இரண்டாம் தாதனின் வருகையையும் நாம் ஒன்றிணைத்துப்

பார்க்கு ம்போது , அந்த இரு தூ தர்களு ம் தங்கள் கைகளில் ஒரு செய்தி வைத்தி ரு ந்தார்கள் என்பதை காண்கி றோம்.

பூமியில் நடைபெற்று வந்த கிரியையில் முழு பரலோகமும் எடுத்திருந்த அக்கறை எனக்குக் காண்பிக்கப்பட்டது. இயேசு, ஒரு வல்லமையான தூதனை இறங்கி, தம்முடைய இரண்டாம் தோற்றத்திற்காக ஆயத்தப்படும்படி பூமியின் வாசிகளை எச்சரிக்குமாறு ஆணையிட்டார். அந்தத் தூதன் பரலோகத்தில் இயேசுவின் சந்நிதியைவிட்டு புறப்பட்டபோது, மிகவும் பிரகாசமானதும் மகிமைமிக்கதுமான ஒரு ஒளி அவனுக்கு முன்பாகச் சென்றது. அவனுடைய பணி, தன் மகிமையினால் பூமியை ஒளியூட்டியும், வரப்போகிற தேவனுடைய கோபாக்கினையைப் பற்றிய எச்சரிக்கையை மனுஷருக்குக் கொடுத்தும் இருப்பதாக எனக்குச் சொல்லப்பட்டது. ...

“பூமிக்குத் திறங்கும்படியாக மற்றொரு வல்லமையுள்ள தூதன் நியமிக்கப்பட்டான். இயேசு அவன் கையில் ஒரு எழுத்தினை வைத்தார்; அவன் பூமிக்குத் வந்தபோது, ‘பாபிலோன் விழுந்தது, விழுந்தது’ என்று உரக்கக் கூவினான். பின்னர் நான் ஏமாற்றமடைந்தவர்களை மறுபடியும் தங்கள் கண்களை வானத்தை நோக்கி உயர்த்தி, தங்கள் ஆண்டவரின் வெளிப்பாட்டை விசுவாசத்துடனும் நம்பிக்கையுடனும் எதிர்நோக்கிக்கொண்டிருப்பதைக் கண்டேன். ஆனால் பலர், தூங்குகிறவர்களைப்போல, மந்தமான நிலையிலேயே இருந்ததாகத் தோன்றினர்; ஆயினும் அவர்களுடைய முகங்களின்மேல் ஆழ்ந்த துக்கத்தின் சுவடு இருப்பதைக் காண முடிந்தது. ஏமாற்றமடைந்தவர்கள், தாங்கள் தாமதத்தின் காலத்தில் இருப்பதையும், தரிசனத்தின் நிறைவேற்றத்தைக் பொறுமையுடன் காத்திருக்க வேண்டியதையும் வேதவசனங்களிலிருந்து கண்டார்கள். 1843-ஆம் ஆண்டில் தங்கள் ஆண்டவரை எதிர்நோக்கும்படி அவர்களை நடத்தின அதே சாட்சியே, 1844-ஆம் ஆண்டிலும் அவரை எதிர்பார்க்கும்படியாக அவர்களை நடத்தினது. இருப்பினும், 1843-ஆம் ஆண்டில் அவர்களுடைய விசுவாசத்தைச் சித்திரித்த அந்த உற்சாகம் பெரும்பான்மையோருக்கில்லை என்பதை நான் கண்டேன். அவர்களுடைய ஏமாற்றம் அவர்களுடைய விசுவாசத்தைத் தளரச்செய்திருந்தது.” Early Writings, 246, 247.

இரண்டு தூதர்களும் மூன்று தூதர்களில் ஒவ்வொருவரும் ஆகின்றனர்; அந்த மூவரும் சேர்ந்து ஒரே குறியீடாக இருப்பதால், அவர்கள் தாங்கள் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் செய்தியின் நோக்கில் ஒருமித்தவர்களாக உள்ளனர்; இருப்பினும், அவர்களில் ஒவ்வொருவரும் தமக்கே உரிய தனித்துவமான செய்தியை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றனர். இந்த இரு தூதர்களின் கைகளிலும் ஒரு “எழுத்து” உள்ளது; அது ஒரு சோதனையைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது. “முதலாம் மற்றும் இரண்டாம் தூதர்கள்” மூன்றாம் தூதருடன் “இணைநிலையாகச் செல்ல வேண்டும்.”

“வெளிப்படு த்தி ன வி சேஷம் 14-ஆம் அதி காரத்தி ன் செய்தி களு க்கு தீ ர்க்கதரிசன வரிசையி ல் அவற்றி ன் இடத்தை தேவன் அளித்தி ரு க்கி றார்; அவற்றி ன் பணி இப்பூ மி யி ன் வரலாறு மு டி வ வரையி ல் நிறு த்தப்படக்கூ டாது . மு தல் மற்றும் ம் இரண்டாம் தூ தரின் செய்தி கள் இன்னு ம் இக்காலத்தி ற்கான சத்தி யமே; மேலு ம் பி ன் வரு கி இந்தச் செய்தி யோடு இணைந்து சமாந்தரமாகச் செல்ல வேண்டி யவையாகு ம். மூ ன்றாம் தூ தன் தனது எச்சரிக்கையை உரத்த சத்தத்தோடு அறி வி க்கி றான். ‘இவைகளு க்கு ப் பி ன்பு ,’ என்று யோக் கூ றி னான், ‘மற்றொரு தூ தன் பரலோகத்தி லி ரு ந்து இறங்கி வரு வ கண்டேன்; அவனு க்கு மகா அதி காரம் இரு ந்தது ; அவனு டைய மகி மையி னால் பூ மி பி ரகாசமாயி ற்று .’ இந்த ஒளியூ ட்டு தலி ல், மூ செய்தி களின் ஒளி மு ழு வது ம் ஒன்றி ணைக்கப்பட்டு ள்ளது .” The 1888 Materials, 803, 804.

சகோதரி வைட், மூன்றாம் தூதனை வெளிப்படுத்துத்தின் விசேஷம் பதினெட்டாம் அதிகாரத்தின் தூதனாக அடையாளப்படுத்துகிறார்; மேலும், முதல் மற்றும் இரண்டாம் தூதர்கள் வெளிப்படுத்துத்தின் விசேஷம் பதினெட்டாம் அதிகாரத்தின் மூன்றாம் தூதனால் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படும் தீர்க்கதரிசன வரலாற்றோடு இணைந்து சமாந்தரமாக நடைபெற வேண்டும் என்றும் அடையாளப்படுத்துகிறார். ஆகையால், அவர் ஆகஸ்ட் 11, 1840 அன்று முதல் தூதன் இறங்கியதைக் 9/11 உடன் ஒப்பிணைத்து, வெளிப்படுத்துத்தின் விசேஷம் பதினெட்டாம் அதிகாரத்தின் தூதனே “மூன்றாம் தூதன்” என்று அடையாளப்படுத்துகிறார். மூன்றாம் தூதன் அந்த மூவரில் கடைசியானவன்; அவன் முதலாவனால் முன்மாதிரியாகக் காட்டப்பட்டவன். இந்தக் காரணத்தினால், முதல் தூதனின் பணி வெளிப்படுத்துத்தின் விசேஷம் பதினெட்டாம் அதிகாரத்தின் தூதனின் பணியோடு ஒரே தன்மையுடையது என்று சகோதரி வைட் எமக்குத் தெரிவிக்கிறார்; ஏனெனில், இரு தூதர்களின் பணியும் “பூமியை அதன் மகிமையினால் பிரகாசப்படுத்துதல்” என்பதேயாகும்.

“ஏழு இடிகள்” என்பவை முதல் மற்றும் இரண்டாம் தூதர்களின் வரலாற்றிற்குள் உள்ள நிகழ்வுகளின் ஒரு வரையறுத்த ஒழுங்கைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றன; அது மூன்றாம் தூதரின் வரலாற்றிலும் மீண்டும் நிகழப்போகிறது. நாம் இந்த வரலாறுகளை “வரிக்கு வரி” ஒப்பிட்டு அமைத்துப் பார்க்கும்போது, 1840ஆம் ஆண்டில் முதல் தூதரின் இறங்குதல் 9/11இல் அவருடைய இறங்குதலுடன் ஒத்துப்போகிறது என்று தெய்வீகத் தூண்டுதல் வழிநடத்தியுள்ளது. அது இரண்டு சாட்சிகளுடன் உண்டுகொள்ளப்பட வேண்டிய ஒரு சோதனைச் செய்தியை அடையாளப்படுத்துகிறது; மேலும் ஒரு ஏமாற்றத்தை முதல் வழிக்குறியுடன் ஒப்பிணைக்கிறது.

“ஏழு இடிகள்” என்பது ஒரு ஏமாற்றத்துடன் தொடங்கி அதைவிடப் பெரிய ஏமாற்றத்துடன் முடிவடையும் தீர்க்கதரிசனக் காலத்தைக் குறிக்கின்றன.

முதல் தூதனின் இறங்குதலின் தீர்க்கதரிசன வரிசை இரண்டாம் தூதனின் வருகையுடன் ஒழுங்குபடுத்தப்படும்போது, அது "சத்தியத்தின் ஒரு கட்டமைப்பை" உருவாக்குகிறது. சத்தியம் மூன்று படிக்களாக வரையறுக்கப்படுகிறது; அதில் முதல் மற்றும் கடைசி படிகள் ஒன்றே ஆகும், நடுப்படி கலகத்தை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது. இந்த வடிவமைப்புடன் முதல் இரண்டு தூதர்களை ஒழுங்குபடுத்துவது, முதல் மற்றும் இரண்டாம் தூதர்களால் ஆன ஒரு கட்டமைப்பை உருவாக்குகிறது; அது வெளிப்படுத்தல் பதினெட்டின் மூன்றாம் தூதனை விளக்குகிறது. மேலும், வெளிப்படுத்தல் பதினெட்டின் மூன்றாம் தூதன் முதல் மற்றும் இரண்டாம் தூதர்கள் இருவரின் இணைப்பாகும்.

வெளிப்படுத்தின் விசேஷம் பதினெட்டாம் அதிகாரத்தின் மூன்றாம் தூதன் இரண்டு குரல்களால் அமைந்திருக்கிறான். முதல் குரல் 9/11 அன்று நியூயோர்க்கின் கட்டிடங்கள் இடிந்து விழுந்தபோது நிறைவேறியது; நான்காம் வசனத்தின் இரண்டாவது குரல் ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டமாகும். 9/11 முதல் ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டம் வரையிலான காலப்பகுதிக்குள், வெளிப்படுத்தின் விசேஷம் பதினெட்டாம் அதிகாரத்தின் மூன்றாம் தூதன், முதல் மற்றும் இரண்டாம் தூதர்களின் ஒரு சேர்க்கையைக் குறிக்கிறான். இது உண்மையான நிலை என்பதால், அந்த இரண்டு தூதர்களின் வரலாற்றை "வரி மேல் வரி"யாகப் பயன்படுத்தி, வெளிப்படுத்தின் விசேஷம் பதினெட்டாம் அதிகாரத்தின் மூன்றாம் தூதனின் வரலாற்றை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவது—முதல் மற்றும் இரண்டாம் தூதனை, முதல் மற்றும் இரண்டாம் தூதனோடு ஒழுங்குபடுத்துவதாகும்.

முதல் ஏமாற்றநிலைக்கு இரண்டு தூதர்கள் வருகின்றனர்; அந்த இரு தூதர்களும் தீர்க்கதரிசன ரீதியாக ஒன்றோடொன்று தொடர்புடையவர்கள்; மேலும், இருவரிடமும் தூதனின் கையிலுள்ள ஒரு சோதனைச் செய்தி உள்ளது. அடுத்து அந்த வரிசையில் குறிக்கப்படும் வழிக்குறி ஹபக்கூக்கின் பலகைகள் ஆகும்; அது தேவனுடைய கையோடு நேரடியாகச் சம்பந்தப்பட்டது. முதல் தூதனின் வரிசையில், 1843 அட்டவணை 1842 ஆம் ஆண்டின் மே மாதத்தில் தயாரிக்கப்படுகிறது; இரண்டாம் தூதனின் வரிசையில், எந்த அட்டவணையும் இல்லை. இரண்டாம் தூதனின் வருகையிலேயே அட்டவணை முடிவடைந்திருந்தது. இரண்டாம் தூதனின் வரிசையில் ஹபக்கூக்கின் பலகையின் வழிக்குறி என்பது, 1843 அட்டவணையின் எண்களிலிருந்த தவறிலிருந்து தேவனுடைய கையை அகற்றுதலாகும்.

முதல் தூதனுடைய வழிக்குறியில் இருந்த ஒரு தவறை அவருடைய மறைத்தது; அதே வழிக்குறியிலே, இரண்டாம் தூதனுடைய வரிசையிலே அவருடைய கை அகற்றப்பட்டது. ஆகையால், முதல் மற்றும் இரண்டாம் தூதர்களின் இணைவரிசைகளில் ஹபக்கூக்கின் பலகைகளின் வழிக்குறி இரண்டு படிக்களைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது. முதல் படியில் அவருடைய

ஒரு தவறை மறைக்கி றது ;ஹபக்கூ க்கி ன் பலகைகளின் வழி க்கு றி யி
காலப்பகு தி யி ன்மு டி வி ல்,அவர் தமது கையை அகற்று கி றார்.
தாமதக்காலம் இரண்டாம் தூ தனின் வரு கையோடு தொடங்கி யது ;மேலு ம்
தாமதக்காலம், அவரு டைய கை அகற்றப்படு தல் தொடக்கமாக,
படி ப்படி யாகமு டி வடைகி றது .ஹபக்கூ க்கி ன் பலகைகளின் வழி க்கு
தொடக்கத்தி ல்கி றி ஸ்து வி ன்கையி னாலு ம்மு டி வி ல்அவரு டை
கையி னாலு ம்கு றி க்கப்படு ம்ஒரு காலப்பகு தி யை
பி ரதி நிதி த்து வப்படு த்து கி றது .

முதல் ஏமாற்றத்தின் சமயத்தில் இரண்டு கைகள் குறிக்கப்படுகின்றன;
அவற்றிரண்டிலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு உண்ணப்பட வேண்டிய ஒரு
சோதனையின் செய்தி உள்ளது. பின்னர், அடிப்படையான சத்தியங்களை
பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் ஒரு தீர்க்கதரிசன காலப்பகுதி ஆரம்பமாகிறது;
அது தேவனுடைய கை மூடுவதால் தொடங்கி, அவருடைய கை
வெளிப்படுத்துவதால் முடிவடைகிறது. அடுத்த வழிக்குறி எக்ஸெட்டர்
முகாம் கூட்டமாகும்; அங்கு நடுராத்திரியில் எழுந்த கூக்குரல்,
கிறிஸ்துவின் கையைப் பின்பற்றி மகாபரிசுத்த ஸ்தலத்திற்குள் செல்ல
விரும்புகிறவர்களைப் பிரித்து சுத்திகரிக்கிறது.

கிறிஸ்து மகாபரிசுத்த ஸ்தலத்திற்குள் நுழைந்தபோது, அவர் தமது
கரத்தை வானத்தின்பால் உயர்த்தி, இனி காலம் இருக்காது என்று
சத்தியம்பண்ணினார். மூன்றாம் தூதனுடைய வரலாற்றில் மறுமுறை
நிகழும் வகையில், முதல் இரு தூதர்களின் வரலாற்றைச் சுட்டிக்காட்டும்
"ஏழு இடிமுழக்கங்களை" அவர் அப்போதுதான் முத்திரையிட்டிருந்தார்.
தானியேல் புத்தகத்தின் பன்னிரண்டாம் அதிகாரத்தில் உள்ள
தீர்க்கதரிசனங்களை அவர் முத்திரையிட்டதுபோலவே, அந்த "ஏழு
இடிமுழக்கங்களையும்" அவர் முத்திரையிட்டார். தானியேல்
பன்னிரண்டாம் அதிகாரத்தில், மூன்று அடையாளப்பூர்வமான
காலக்கட்டங்களில் முதலாவது காலத்தின் தொடக்கத்தில், கிறிஸ்து தமது
இரு கரங்களையும் வானத்தின்பால் உயர்த்தி, தேவனுடைய ஜனங்களின்
சிதறடிப்பு முடிவுறும்போது, "அற்புதப்படத்தக்க மனிதர்கள்" ஆகிறவர்கள்
சுத்திகரிக்கப்பட்டு, காணிக்கையாக உயர்த்தப்படுவர் என்று
அறிவிக்கிறார். நாம் தற்போது ஆராய்ந்து கொண்டிருக்கும் முதல் மற்றும்
இரண்டாம் தூதர்களின் கட்டமைப்பு, ஒவ்வொரு படியிலும் தேவனுடைய
கரத்தை அடையாளப்பூர்வமாக வெளிப்படுத்துகிறது.

அவர் சத்தி யத்தை மூ டு ம்போது அது ஒரு ஏமாற்றத்தை உண்டாக்கு கி
அவர் தமது கையை அகற்று ம்போது ஒளி உண்டாகி றது ;அந்த ஒளி
நள்ளிரவு கூ க்கு ரலி ன் செய்தி யி ன் ஒளியாகு ம்.மு தல் ஏமாற்றத்தி ல்
மகா ஏமாற்றம் வரை அல்பாவு ம் ஓமேகாவு ம் உடைய கையொப்பம்
காணப்படு கி றது ;அது சத்தி யத்தி ன் கட்டமைப்பி ற்கு ள்
மு ன்வைக்கப்பட்டு ள்ளது .ஆரம்பம்மு டி வைக்கு றி க்கி றது ;மேலு ம்
இரண்டு ஏமாற்றங்களு க்கி டையி லான வழி க்கு றி ,அபக்கூ க்கி ன்

பலகைகளின் முத்திரையிடுதலும்துத்திரைநீக்குதலும்துண்டாக்கி விளைவைச்சித்தரிக்கிறது;அதுஎரேமியாவின்பழையபாதைகளின்முத்திரைநீக்குதலாகும்;மேலும்தூயிற்றுக்கிழமைச்சட்டத்துக்குமுன்பாக,நிறைவுற்றஆலயம்எல்லாமலைகளுக்கும்தேவலாகஉயர்த்தப்படும்தோது,அந்தஆலயம்எழுப்பப்படுகிறஅஸ்திவாரத்தைஅதுபிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது.சத்தியவார்த்தையின்நடுவழிக்குறிகலகத்தைக்குறிக்கிறது;மேலும்தோதுமையும்களையப்பற்றியஇறுதிபிரிவினையால்பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படும்துஅதுமூடபுத்திக்கொண்டகன்னியரின்கலகத்தைவெளிப்படுத்துகிறது

ஆபக்கூக்கின் பலகைகளின் வழிக்குறியால் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்பட்ட கிளர்ச்சி முன்னேறிக்கொண்டிருப்பதாய்

பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படுகிறது; ஏனெனில் அது ஓர் ஒற்றை வழிக்குறி அல்ல, மாறாக தேவனுடைய கையினால் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படும் வகையில் தெளிவாக நிர்ணயிக்கப்பட்ட தொடக்கமும் முடிவும் உடைய ஓர் காலப்பகுதியாகும். தேவனுடைய கை முதல் ஏமாற்றத்தின் இடத்தில் இருமுறை தோன்றுகிறது; ஏனெனில் தங்கள் கைகளில் செய்தியைக் கொண்டிருக்கும் இரண்டு தூதர்கள் உள்ளனர். கிளர்ச்சியின் அடுத்த வழிக்குறிக்கும் தொடக்கக் கையும் முடிவுக் கையும் உள்ளன; ஆகையால் அதன் தீர்க்கதரிசனச் சிறப்பியல்புகளுக்குள் அதற்கும் இரண்டு கைகள் உள்ளன. மிகப் பெரிய ஏமாற்றத்தின் மூன்றாவது வழிக்குறி, ஏழு இடிமுழக்கங்கள் முத்திரையிடப்பட்ட அதே பகுதியிலேயே, கிறிஸ்து தமது கையை உயர்த்தி பரலோகத்தை நோக்கிச் சத்தியஞ்செய்வதை அடையாளப்படுத்துகிறது; அது தானியேல் பன்னிரண்டாம் அதிகாரமும் ஆகும். நாம் இப்போது ஆராய்ந்து கொண்டிருக்கும் முதல் இரண்டு தூதர்களின் தீர்க்கதரிசனக் கட்டமைப்பின் முடிவை அந்தத் தூதன் குறிக்கும் துல்லியமான இடத்திலேயே, அவர் தீர்க்கதரிசன காலத்தின் பயன்பாட்டை முடிவுக்குக் கொண்டு வந்து, தானியேல் புத்தகத்தில் உள்ள ஒரு இணைபாதையில் தம்மை நிலைநிறுத்துகிறார்; அங்கே அவர் தமது கையை உயர்த்துவதல்ல, தமது இரு கைகளையும் உயர்த்துகிறார்.

தானியேல் பன்னிரண்டாம் அதி காரத்தி ல் பி ந்தி ய நாட்களில் முத்திரைநீக்கப்படு ம் மூன்று தீர்க்கதரிசனக் காலப்பகுதிகள் உள்ளன ஏனெனில் பி ந்தி ய நாட்களில் தேவனுடைய ஜனங்களுக்கு நேருவது இதுவே. தானியேலின் இறுதியான உச்சக்கட்ட தரிசனத்தி ல் மு தலி ல் குறிப்பிடப்படுவது, தேவனுடைய மீ தமுள்ள ஜனங்களை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறதானியேலுக்கு அந்த விஷயத்தையு தரிசனத்தையு ம்குறித்து புரிதல் இருந்தது என்பதே. தானியேல் பதிவு செய்த கடைசி விஷயம் என்னவென்றால், "புரிந்து கொள்கி றவர்கள்" என்று வேறுபடுத்தி க்காட்டப்படு ம்தேவனுடைய ஜனங்களிடையே இறுதியான எழுச்சியையு ம்சீர்திருத்தத்தையு ம்துண்டாக்க யூதா கோத்திரத்தி ல் சிங்கம் அறிவின அதி கரிப்பைப் பயன்படுத்தி னான் என்பதாகும். வெளிப்படுத்தி ன விசேஷத்தி ன் "ஏழு இடி முழக்கங்களை"

மு த்தி ரைநீக்கு வதை தானியேல் பன்னிரெண்டி ன் "மூ ன்று காலப்பகு தி களை" மு த்தி ரைநீக்கு வதோடு தொடர்பு படு த்தி , அவர் த ஜனங்களை மு த்தி ரையி டு தலை நிறைவேற்று கி றார்.

தேவனுடைய ஜனங்களின் வல்லமையைச் சிதறடிக்கும் தீர்க்கதரிசனத்திலுள்ள மூன்றரை நாட்களின் முடிவில் எல்லா "அற்புதங்களும்" முடிவுறும் என்று இயேசு சுட்டிக்காட்டும் போது, வெளிப்படுத்தல் பதினொன்றில் தெருக்களில் இருந்த மரணத்தின் மூன்றரை நாட்கள் நிறைவுற்ற ஜூலை 2023-ஐ அவர் சுட்டிக்காட்டுகிறார். இப்போது ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டத்திற்கு முன்பாகவே அந்த அற்புதங்கள் முடிவுற வேண்டியிருந்தது. அவர் ஒரு கையை அல்ல, இரு கைகளையும் உயர்த்துவதன்மூலம் ஜூலை 2023-ஐ குறித்தார். அவ்வாறு செய்வதன் மூலம், மில்லரைட் வரலாற்றிலுள்ள தவறிலிருந்து தம் கையை அவர் அகற்றியபோது செய்ததுபோலவே, தாமதகாலத்தின் முடிவை அவர் குறித்தார். முதல் ஏமாற்றம் ஜூலை 18, 2020 அன்று நிகழ்ந்தது; அது மில்லரைட்டுகளின் முதல் ஏமாற்றத்தால் முன்னுருவாக்கப்பட்டது. அதன் பின் தாமதகாலம் தொடங்கி, 2023 ஜூலையில் தமது மீதமிருக்கும் ஜனங்களைச் சேர்க்க அவர் இரண்டாம் முறை தம் கையை நீட்டும் வரையில் தொடர்ந்து நீடித்தது.

முதல் ஏமாற்றம் என்பது, 1844 அக்டோபர் 22-ஆம் தேதிக்குப் பதிலாக 1843 ஆம் ஆண்டை அடையாளப்படுத்திய தவறை தேவனுடைய கை மூடியிருப்பதனால் குறிக்கப்படுகிறது; இது மில்லரைட்டுகளுக்குரியதாக இருந்தது. அந்த ஏமாற்றம் பன்னிரண்டாம் அதிகாரத்தின் பன்னிரண்டாம் வசனத்தில் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. முதல் ஏமாற்றம், அவருடைய கை அந்தத் தவறை மூடியிருப்பதினால் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படுகிறது; மேலும் முதல் ஏமாற்றத்திற்குள் வந்த மில்லரைட்டுகளினால் அது முன்மாதிரியாகக் காட்டப்பட்டது. பன்னிரண்டாம் வசனத்தில் உள்ள சொல் "வருகிறான்" என்பதாகும். 1335-ஐக் காத்திருந்து அதற்கு "வருகிறவன்" பாக்கியவான்; 1844 ஏப்ரல் 19-ஆம் தேதியிலான ஏமாற்றத்திற்குப் "வருகிறவன்" பாக்கியவான். "வருகிறான்" என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்ட அந்தச் சொல்லின் பொருள் "தொடுதல்" என்பதாகும். 1843 ஆம் ஆண்டு 1844 ஆம் ஆண்டைத் தொட்டபோது மில்லரைட்டுகள் தங்கள் முதல் ஏமாற்றத்தை அனுபவித்தார்கள். தானியேல் பன்னிரண்டு, பன்னிரண்டாம் வசனம், 1844 ஏப்ரல் 19-ஆம் தேதியிலான முதல் ஏமாற்றத்தையும், ஆனால் இன்னும் நேரடியாக 2020 ஜூலை 18-ஆம் தேதியிலான முதல் ஏமாற்றத்தையும் அடையாளப்படுத்துகிறது.

அறி வு பெரு கி , கோது மையு ம்களையு ம் ஆகி யவற்றி ன் இறு தி யா பி ரிப்பை நிறைவேற்று ம் மு டி வு க்காலத்தி ல் மு த்தி ரையி ழக்கப்படு மூ ன்று காலப்பகு தி களு ள் மு தல் தீ ர்க்கதரிசனக் காலப்பகு தி யு ம் தீ ர்க்கதரிசனக் காலப்பகு தி யு ம்—அவ்வாறே, ஒரு இலட்சத்து

நாற்பத்தி நான்கு ஆயிரம்பேருக்கு முத்திரையிட்டு மத்தீர்க்கதரிசனக்கு முத்திரையிட்டுத்தலை அடையாளப்படுத்துகின்றவையும்தீர்க்கதரிசனக்காலப்பகுதியே ஆகும்.

ஏழாம் வசனத்தின் முதல் காலப்பகுதி, வெளிப்படுத்தின விசேஷம் பதினொன்றாம் அதிகாரத்தின் மூன்றரை நாட்களின் சிதறடிப்பின் முடிவாகிய 2023 ஆம் ஆண்டின் ஜூலையில் நிறைவடைகிறது; மேலும், பன்னிரண்டாம் வசனத்தில் உள்ள காலப்பகுதி, அதே சிதறடிப்பின் தொடக்கமாகிய 2020 ஆம் ஆண்டின் ஜூலை 18 அன்று ஆரம்பமாகிறது. ஆல்பாவும் ஓமேகாவும் தானியேல் பன்னிரண்டாம் அதிகாரத்தில் உள்ள ஏழு இடி முடிக்கங்களின் வரலாற்றை, 2020 ஆம் ஆண்டின் ஜூலை 18 இன் ஏமாற்றத்தில் ஆரம்பித்து, அதற்கு மூன்றரை அடையாளப்பூர்வ நாட்கள் பிற்காலத்தில் 2023 ஆம் ஆண்டின் ஜூலையில் முடிவடையும் வரலாறாகக் குறித்திருந்தார். அதற்கும் சமமான முக்கியத்துவமுடையது என்னவெனில், ஆல்பாவும் ஓமேகாவும் இறுதியான தாமத நேரத்தின் தொடக்கத்தையும் முடிவையும் குறித்தபோது, அவர் தமது ஒரு கையை அல்ல, தமது இரு கைகளையும் வானத்தின்மேல் உயர்த்தி, என்றென்றும் ஜீவிக்கிறவர்மேல் ஆணையிட்டார்.

மனுஷகுமாரனாயிருக்கிற தேவனுடைய குமாரன், தேவனுடைய உடன்படிக்கை ஜனங்களின் வரலாறு உச்சிக்குச் செல்லத் தொடங்கிய அதே இடத்திலேயே பிதாவுடன் ஒரு சத்தியப்பிரமாணம் செய்கிறார்; அங்கேயே கிறிஸ்து முதலில் ஆபிராமை ஒரு வாக்குத்தத்தத்தோடு அழைத்தார், பின்னர் அந்த வாக்குத்தத்தத்தை ஒரு சத்தியப்பிரமாணத்தினால் உறுதிப்படுத்தினார். உங்கள் செருப்புகளை கழற்றுங்கள்; நீங்கள் பரிசுத்தமான நிலத்தில் இருக்கிறீர்கள்!

மூன்று தீர்க்கதரிசனக்காலப்பகுதிகளில் நடுப்பகுதியான எழுத்து பதினொன்றாம் வசனத்தில் காணப்படுகின்ற 1290 ஆண்டு களில் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்பட்டபடியே, ஆபிராமும் பவுலும் உரைத்த ஆண்டு களுடைய உடன்படிக்கைக்காலத்தீர்க்கதரிசனத்தின் ஓமேகா நிறைவேற்றுதலாகும். மில்லரைப்புரிதலின் அடிப்படையில் அணுகப் பந்த வசனம், பாப்பரசாட்சிக்கான முப்பது ஆண்டுகள் ஆயத்தக்காலத்தையும், அதன்பின் தொடருகின்ற 1260 ஆண்டுகள் பாப்பரசாட்சியின் துன்புறுத்தலையும் அடையாளப்படுத்தியது. ஆபிராமின் 430 ஆண்டு ஒரு குறிப்பிட்ட ஜாதியில் அடிமைத்தனத்தையும் விடுதலையையும் குறிக்கின்றன; இதனுடன் இணைந்து, முதல் முப்பது ஆண்டுகள் ஆபிராமோடு உடன்படிக்கையின்பிரவேசித்ததைச் சுட்டிக்காட்டுகின்ற ஆசாரியர்களுக்கான முப்பது ஆண்டுகள் ஆயத்தம், முடிவுகாலமான 1989-ல் ஆரம்பமானது; அந்த முப்பது ஆண்டுகள் ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டத்தின்போது முடிவுறுகின்றன; அப்போது அந்த வசனம் பாழாக்கு அருவருப்பானது நிறுவுப்படுகின்றது சுட்டிக்காட்டுகிறது; பின் வெளிப்படுத்தின விசேஷம் பதினொன்றாம் அதிகாரத்தில்தான்

குறிப்பிட்ட 42 குறியீட்டு மாதங்களோடு ஒத்திசையு ம் 1260 குறி ஆண்டு கள் காலத்தி ற்கு தேவனு டைய ஜனங்களைத் து ன்பு று த்து ம்.

ஒரு இலட்சத்து நாற்பத்துநாலாயிரம் பேரின் சீர்திருத்த இயக்கம் 1989 ஆம் ஆண்டில் ஆரம்பமானது; அப்போது ஆண்டவர் ஞாயிறு சட்டத்தில் தொடங்கும் நடுநிசி நெருக்கடியின்போது சேவை செய்யும் ஒரு ஆசாரியத்துவத்தை ஆயத்தப்படுத்தும் தமது கிரியையை ஆரம்பித்தார். ஆல்பாவும் ஓமேகாவுமானவர் ஹித்தேகேல் நதியின் நீரின்மேல் நின்று, தமது இரு கைகளையும் வானத்தை நோக்கி உயர்த்தி, 2020 ஜூலை 18 முதல் 2023 ஜூலை வரையிலான சிதறடித்தல் நிறைவேறும்போது, கிறிஸ்து தமது தெய்வீகத்தையும் மனிதத்துவத்தையும் ஒன்றிணைக்கும் கிரியையுடன் தொடர்புடைய அதிசயங்கள் முடிவடையும் என்று சத்தியம்பண்ணினார்.

இது பத்தாம் அதிகாரத்தின் அதே அறிவிப்பாகும்; ஏழு இடிமுழக்கங்களின் வரிசையில், அங்கே அவர் காலத்தின் தீர்க்கதரிசனப் பயன்பாட்டை முடிவுக்குக் கொண்டுவந்ததோடு மட்டுமல்லாமல், ஏழாம் எக்காளம் முழங்கும் நாட்களில் தேவனுடைய இரகசியம் நிறைவேறும் என்றும் அவர் அடையாளப்படுத்தினார். தானியேல் பன்னிரண்டில் உள்ள இணைநிலைப் பகுதி, 2023 ஆம் ஆண்டின் ஜூலையில் சிதறடித்தல் முடிவடைந்தபோது, தேவனுடைய ஜனங்களின் முத்திரையிடுதல் நிறைவேறுவது முடிவுறும் என்பதை அடையாளப்படுத்துகிறது; இது, இரு இணைநிலைப் பகுதிகளிலும் கிறிஸ்து தமது கையை உயர்த்தி சத்தியம்பண்ணியதுடன் ஒத்துப்போன ஏழாம் எக்காளத்தின் முழக்கத்தினால் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்பட்டது.

தானியேல் பன்னிரண்டின் மும்மடங்கு செய்தியின் முதல் தீர்க்கதரிசனக் காலப்பகுதியும் கடைசி தீர்க்கதரிசனக் காலப்பகுதியும் ஒரு ஆல்பா-ஓமேகா முத்திரையை உடையவையாகும். ஏழாம் வசனத்தின் முதல் காலப்பகுதி, பன்னிரண்டாம் வசனம் தொடக்கத்தைச் சுட்டிக்காட்டும் அதே காலப்பகுதியின் முடிவை அடையாளப்படுத்துகிறது. ஏழாம் வசனமும் பன்னிரண்டாம் வசனமும் இடையில், 1989-ஆம் ஆண்டிலான முடிவுகால வரலாற்றிலிருந்து கிருபைக்கால முடிவுவரை உள்ள வரலாறு பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ஏழாம் வசனத்தின் ஆல்பா காலப்பகுதியினதும் பன்னிரண்டாம் வசனத்தின் ஓமேகா வரலாற்றினதும் நடுவில், ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டத்திலிருந்து மிகாயேல் எழுந்திருக்கும்வரை மனிதகுலத்தின் இறுதி கலகம் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்பட்டுள்ளது; மேலும் மிகாயேல் எழுந்திருக்கிற அதே அதிகாரத்திலேயே அது பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

நடு த்தரக் காலத்தி ன்கி ளர்ச்சி , மு தன்மையாக கி ளர்ச்சி யி ன் வெளிப் வரலாறாகு ம்; ஆனால் மு தல் மு ப்பது ஆண்டு கள், பி ன்னரு ம் வரு ம் 126 காலப்பகு தி யி ல் பி ரதி நிதி த்து வப்படு த்தப்படு ம் வெளிப்பு ற சக்தி நேரடி யான மோதலி ல் இரு ப்ப ஆசாரியர் ஆயத்தப்படு த்தப்படு வதி ன்

உள்பு ற வரலாறாகு ம்.

நடுத்தர காலப்பகுதி எபிரேய எழுத்துக்கூட்டின் பதின்மூன்றாவது எழுத்தின் கலகத்தைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது; மேலும், பரிசோதனைக் காலம் நீடித்துக்கொண்டிருக்கும்போது, பூமியெனும் கிரகத்தின் மேல் நிகழும் மாபெரும் சர்ச்சையின் இறுதி யுத்தத்தை அது வர்ணிப்பதனால், அது உள்விஷயத்துடன் இணைகிறது. வெளிப்புறமும் உள்விஷயமும் இணைந்திருக்கும் அதன் தன்மை, டானியேலின் கடைசி தரிசனத்தின் செய்தியுமாகும்; அது ஹித்தெகேல் நதியாலும், ஆல்பாவும் ஓமேகாவும் ஆகியவற்றின் கையொப்பத்தையும் தாங்கி, சத்தியத்தின் கட்டமைப்பின்மேல் நிறுவப்பட்டுள்ள மூன்று அதிகாரங்களாலும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படுகிறது. முதல் மற்றும் கடைசி அதிகாரங்கள், என்றென்றும் பிரகாசிக்கும் நட்சத்திரங்களாக வர்ணிக்கப்படுகிற தேவனுடைய ஜனங்களின் முத்திரையிடுதலை எடுத்துரைக்கின்றன. கலகத்தின் நடுப்பகுதி அதிகாரம், அதே கட்டமைப்பின் நடுவிலுள்ள வசனமாகிய 1290 ஆண்டுகளோடு, பதினொன்றாம் வசனத்தில் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்பட்ட அதே வரலாற்றை அடையாளப்படுத்துகிறது.

கிறிஸ்து தீர்க்கதரிசன அமைப்பிற்குள் தமது கையைப் பயன்படுத்தும் போது, அது பல சத்தியங்களைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது; ஆனால் அது அவர் தமது ஜனங்களை நடத்திச் செல்லும் பாதையையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது. இயேசு கிறிஸ்துவின் வெளிப்படுத்தல் 2023 ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதத்தில் முத்திரைநீக்கப்படத் தொடங்கியது. அந்த முத்திரைநீக்குதல், பன்னிரண்டாம் அதிகாரத்திற்குள் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்பட்டபடி, ஏழு இடிகளின் முத்திரைநீக்கத்தையும் தானியேலின் செய்தியையும் உள்ளடக்குகிறது. அந்த முத்திரைநீக்குதல், 1989 இல் தொடங்கி ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டத்தில் முடிவடையும் நாற்பதாம் வசனத்தின் மறைக்கப்பட்ட வரலாற்றிற்குள் நடைபெறுகிறது. அந்த வரலாற்றில் தேவனுடைய ஜனங்கள் முத்திரையிடப்படுவார்கள்; அவர்கள் பரிசுத்த ஆவியின் ஊற்றுப்பொழிவினால் முத்திரையிடப்படுகிறார்கள். பரிசுத்த ஆவியின் இறுதியான ஊற்றுப்பொழிவு வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தின் எட்டாம் அதிகாரத்தில் அடையாளம் காணப்படுகிறது; அங்கே அது ஏழாவது முத்திரையாகவும், ஆகையால் இறுதியான முத்திரையாகவும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படுகிறது. யூதா கோத்திரத்தின் சிங்கம், ஐந்தாம் அதிகாரத்தில், ஏழு முத்திரைகளால் முத்திரையிடப்பட்டிருந்த புத்தகத்தைத் திறக்க ஜெயங்கொண்டது.

ஆறாவது முத்திரை, ஆறாம் அதிகாரத்தின் முடிவில், பாவத்திற்காக இனி நடுவராட்சி இல்லாத காலத்தில் யார் நிலைத்துநிற்க முடியும் என்ற கேள்வியை எழுப்பியது.

ஏனெனில் அவரு டைய கோபத்தி ன் மகா நாள் வந்து வி ட்டது ; அப்போது நிலைத்தி ரு க்க வல்லவர் யார்? வெளிப்படு த்தி ன வி சேஷம் 6:17.

அடுத்த அதிகாரம், அல்லது அடுத்த வசனம் என்று கூறலாம், ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்ட நெருக்கடியின்போது தேவனுடைய இராஜ்யத்திற்குள் சேர்க்கப்படுகிற ஒரு இலட்சத்து நாற்பத்துநாலாயிரம் பேரின் முத்திரையிடுதலையும் பெரும் திரளான ஜனக்கூட்டத்தையும் அறிமுகப்படுத்துகிறது. ஒரு இலட்சத்து நாற்பத்துநாலாயிரம் பேர் என்பது ஆறாம் முத்திரையின் கேள்விக்கான பதிலாகும். அவர்கள் ஏழாம் அதிகாரத்தில் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்பட்ட பின்பு, எட்டாம் அதிகாரம் ஏழாவது மற்றும் இறுதியான முத்திரை நீக்கப்படுவதை அடையாளப்படுத்துகிறது.

அவர் ஏழாம் முத்திரையைத் திறந்தபோது, சுமார் அரைமணி நேரம் பரலோகத்தில் மௌனம் நிலவியது. அப்போது, தேவனுக்குமுன் நின்றிருந்த ஏழு தூதர்களை நான் கண்டேன்; அவர்களுக்கு ஏழு எக்காளங்கள் கொடுக்கப்பட்டன. பின்னர் மற்றொரு தூதன் வந்து பலிபீடத்தினருகே நின்றான்; அவன் கையில் ஒரு பொற்கலசம் இருந்தது. சிங்காசனத்திற்குமுன் இருந்த பொன்பலிபீடத்தின் மேல், எல்லாப் பரிசுத்தவான்களுடைய ஜெபங்களோடு சேர்த்து அர்ப்பணிக்கும்படியாக, அவனுக்கு மிகுந்த தூபம் கொடுக்கப்பட்டது. அப்பொழுது, பரிசுத்தவான்களுடைய ஜெபங்களோடு சேர்ந்த தூபத்தின் புகை, அந்தத் தூதனுடைய கையிலிருந்து தேவனுக்குமுன்பாக உயர்ந்து சென்றது.

தூதன் தூபக்கலசத்தை எடுத்துக்கொண்டு, அதனை பலிபீடத்தின் நெருப்பினால் நிரப்பி, பூமியிலே எறிந்தான்; அப்பொழுது சத்தங்களும், இடிமுழக்கங்களும், மின்னல்களும், பூகம்பமும் உண்டாயின. வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 8:1-5.

ஆறாம் அதிகாரமான ஏசாயாவில் "அங்காரமாக" சித்தரிக்கப்படும் "அக்கினி," அதை சகோதரி வைட் சுத்திகரிப்பின் அடையாளமாகக் குறிப்பிடுகிறார்; அது பலிபீடத்திலிருந்து எடுக்கப்பட்டு பூமியின்மேல் எறியப்படுகிறது. பெந்தெகொஸ்தே நாளில் வானத்திலிருந்து வந்த "அக்கினி," "அக்கினி நாவுகள்" எனச் சித்தரிக்கப்பட்டது. லேவியின் புத்திரரைச் சுத்திகரிக்க உடன்படிக்கையின் தூதன் பயன்படுத்துவது "அக்கினி"யே.

"அவரு டைய தூ ற்று க்கோல் அவரு டைய கையி ல் இரு க்கி றது ; அவர் தமது களத்தை மு ற்றி லு ம் சு த்தி கரித்து , தமது கோது மையை களஞ்சி யத்தி ல் சேர்ப்பார்.' மத்தேயு 3:12. இது சு த்தி கரிப்பி ன் காலங்களில் ஒன்றாக இரு ந்தது . சத்தி யத்தி ன் வார்த்தைகளால், பதர் கோது மையி லி ரு ந்து பி ரிக்கப்பட்டு க் கொண்டி ரு ந்தது . கண்டி ப் ஏற்று க்கொள்ள மு டி யாத அளவு க்கு அவர்கள் மி கு ந்த வீ ண்பெரு மை சு யநீதி யு ம் கொண்டி ரு ந்ததாலு ம், தாழ்மையான வாழ்க்கையை

ஏற்று க்கொள்ள முடி யாத அளவு க்கு உலகத்தை நேசி த்தி ரு ந்ததாலு பலர் இயேசு வை வி ட்டு வி லகி னார்கள். இன்னு ம்பலர் அதே காரியத்தையே செய்து வரு கி ன்றனர். கப்பர்நகூ மி ல் இரு ந்த ஜெபஆலயத்தி ல் அந்தச் சீ ஷர்கள் சோதி க்கப்பட்டது போல, இன்று ம் ஆத்து மாக்கள் சோதி க்கப்படு கி ன்றன. சத்தி யம் இரு தயத்தி ற்கு ள் கொண்டு வரப்படு ம்போது , தங்களு டைய வாழ்க்கை தேவனு டைய சி த்தத்தோடு ஒத்தி ரு க்கவி ல்லை என்பதை அவர்கள் காண்கி றார்கள். தங்களு க்கு ள்ளே மு மு மையான மாற்றம் அவசி யம் என்பதை அவர்கள் உணர்கி றார்கள்; ஆனால் தம்மை மறு க்கு ம் அந்தப் பணியை ஏற்க அவர்கள் மனமி ல்லாதவர்கள். ஆகையால், தங்கள் பாவங்கள் வெளிப்படு த்தப்படு ம்போது அவர்கள் கோபப்படு கி றார்கள். 'இது கடி னமான வார்த்தை; இதைக் கேட்க யார் சகி ப்பார்?' என்று மு ணு மு ணு த்து க்கொண்டு , சீ ஷர்கள் இயேசு வை வி ட்டு சென்ற அவர்களு ம் மனவரு த்தமடைந்து வி லகி ச் செல்கி றார்கள்." The Desire of Ages, 392.

எலியாவின் காணிக்கையின் மேல் இறங்கியது நெருப்பே; அதுபோலவே கிதேயோனின் காணிக்கையின் மேல் தூதனுக்காகவும் அது இறங்கியது. பரிசுத்திகரிப்பின் "நெருப்பு" என்பது தேவனுடைய வார்த்தையாகும்; ஏனெனில் பரிசுத்தமாக்கப்படுதல் என்பது அவருடைய வார்த்தையினால் பரிசுத்திகரிக்கப்படுதலாகும். ஏழாம் முத்திரை நீக்கப்படும்போது பூமிக்குத் தாழ்த்திக் கொடுக்கப்படும் "நெருப்பு" என்பது, பிற்கால நாட்களில் முத்திரை நீக்கப்படும் தீர்க்கதரிசனச் செய்திக்கு அளிக்கப்படும் வல்லமையைக் குறிக்கிறது; அது ஏழாம் எக்காளம் ஊதப்படும் காலத்திலும், ஏழு இடிமுழக்கங்களால் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்பட்ட நிகழ்வுகள் இறுதியும் பூரணமுமான நிறைவேற்றத்தை அடையும் காலத்திலும், தானியேல் பன்னிரண்டில் உள்ள மூன்று தீர்க்கதரிசனக் காலங்களால் உறுதிப்படுத்தப்பட்டும், பிற்கால நாட்கள் வரையில் முத்திரையிடப்பட்டிருந்தவைகளுமான நிலையில் இடம்பெறுகிறது.

மனிதருக்கான கிருபைக்காலம் முடிவுறுவதற்கு அப்போதுக்குமேல் திறக்கப்படும் இயேசு கிறிஸ்துவின் வெளிப்பாடு—ஏழு இடிகளின் திறப்பையும், ஏழாம் முத்திரையின் அகற்றலையும், தானியேல் பன்னிரண்டாம் அதிகாரத்தின் திறப்பையும், தானியேல் பதினொன்றாம் அதிகாரத்தின் நாற்பதாம் வசனத்தின் மறைக்கப்பட்ட வரலாற்றின் திறப்பையும் உட்கொள்கிறது; அதுவே, இந்த அதிசயங்களின் முடிவு என்னவாகும் என்று தேவதூதன் சணலுடை தரித்த மனிதரைக் கேட்ட அந்த வரலாறே ஆகும்.

நூலாடை உடுத்திய மனிதன் பதிலளித்து கூறினான்—2023 ஆம் ஆண்டின் ஜூலை மாதத்திலுள்ள தாமதிக்கப்பட்ட காலத்தின் முடிவை நீங்கள் எட்டும்போது, ஒரு இலட்சத்து நாற்பத்திநான்கு ஆயிரம் பேரின் முத்திரையிடப்படும் வரலாற்றை நீங்கள் எட்டியுள்ளீர்கள்.

அவர் மேலும் கூறினார்—வெளிப்படுத்தல் பதினொன்றில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள மூன்றரை குறியீட்டு நாட்களின் முடிவில், கி.பி. 1798-இல் நிகழ்ந்த முடிவுக் காலத்தால் முன்குறிக்கப்பட்டபடியே, தானியேல் புத்தகத்திலிருந்து ஒரு தீர்க்கதரிசனச் செய்தி முத்திரையிலிருந்து திறக்கப்படும் என்று. அப்பொழுது, அந்த மூன்றரை குறியீட்டு நாட்களின் முடிவில் முத்திரையிலிருந்து திறக்கப்படும் சத்தியம், தானியேல் புத்தகத்தின் முத்திரையிடுதலையும் முத்திரையிலிருந்து திறப்பதையும் அடையாளப்படுத்தி வரையறுக்கும் தானியேல் புத்தகத்தின் அதே ஒன்பது வசனங்களிலேயே காணப்படும்.

இந்த விஷயங்களை அடுத்த கட்டுரையில் தொடர்ந்து பார்க்கலாம்.

“கிறிஸ்து இந்தப் பூமிக்கு வந்தபோது, தலைமுறைதோறும் மரபாகக் கையளிக்கப்பட்டிருந்த பாரம்பரியங்களும், வேதவசனங்களின் மனிதவழி விளக்கங்களும், இயேசுவில் உள்ளபடியான சத்தியத்தை மனிதரிடமிருந்து மறைத்தன. சத்தியம் பாரம்பரியங்களின் திரளான குவியலின் அடியில் புதைக்கப்பட்டிருந்தது. பரிசுத்த எழுத்துகளின் ஆவிக்குரிய அர்த்தம் இழக்கப்பட்டிருந்தது; ஏனெனில், தங்கள் அவிசுவாசத்தினால் மனிதர் பரலோகப் பொக்கிஷத்தின் வாசலை மூடிவிட்டார்கள். இருள் பூமியை மூடியது; அடர்ந்த இருள் ஜனங்களை மூடியது. சத்தியம் வானத்திலிருந்து பூமியை நோக்கிப் பார்த்தது; ஆனால் எங்கும் தெய்வீக முத்திரை வெளிப்படவில்லை. மரணத்தின் பிணமூடியைப் போன்ற ஓர் இருண்ட இருள் பூமியெங்கும் பரவியிருந்தது.

“ஆனால் யூதா கோத்திரத்தின் சிங்கம் வெற்றி பெற்றது. தெய்வீக போதனையின் புத்தகத்தை மூடியிருந்த முத்திரையை அவர் திறந்தார். உலகம் கலப்படமற்ற, மாசற்ற சத்தியத்தை நோக்கிப் பார்க்க அனுமதிக்கப்பட்டது. இருளை அகற்றி, பிழையை எதிர்த்து ஒழிக்கும்படி சத்தியமே தானாக இறங்கிவந்தது. உலகத்திற்கு வருகிற ஒவ்வொரு மனுஷனையும் ஒளியூட்ட வேண்டிய ஒளியுடன் பரலோகத்திலிருந்து ஒரு போதகர் அனுப்பப்பட்டார். அறிவையும், தீர்க்கதரிசனத்தின் நிச்சயமான வார்த்தையையும் ஆவலுடன் தேடிக்கொண்டிருந்த ஆண்களும் பெண்களும் இருந்தார்கள்; அது வந்தபோது, அது இருண்ட இடத்தில் பிரகாசிக்கும் ஒளியைப்போல இருந்தது.” Spalding Magan, 58.

“வேதபாரகர்களும் பரிசேயரும் வேதாகமங்களை விளக்குகிறோம் என்று உரிமையுடன் கூறினர்; ஆனால் அவர்கள் தங்களுடைய சொந்தக் கருத்துகளுக்கும் மரபுகளுக்கும் ஏற்பவே அவற்றை விளக்கினர். அவர்களுடைய பழக்கவழக்கங்களும் நீதிமொழிகளும் மேலும் மேலும் கடுமையானவைகளாக ஆகின. அதன் ஆவிக்குரிய அர்த்தத்தில், பரிசுத்த வார்த்தை மக்களுக்குப் புரிந்துகொள்ள இயலாதபடி மூடப்பட்ட, முத்திரையிடப்பட்ட ஒரு புத்தகம்போல ஆனது.” Signs of the Times, May 17, 1905.